

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Holger Larsen): Desværre maa jeg begynde med at sige, at det nedsatte Udvalg ikke har kunnet enes, men har delt sig i et Flertal og to Mindretal. Jeg skal ved denne Lejlighed kun ganske kort omtale Flertallets Stilling til Lovforslaget. Flertallet kan billige, at Lovforslaget ændrer § 1 i Aldersrenteloven, saaledes at Adgang til at nyde Aldersrente allerede ved 60 Aars Alderen gøres lettere, naar særlige Forhold saasom Sygdom og lignende taler derfor. Naar Flertallet har taget denne Stilling, hænger det sammen med, at man i sin Tid hævdede Grænsen til 65 Aar; man indførte vel en Passus i § 1, hvorefter Kommunalbestyrelsen kunde yde Understøttelse allerede ved 60 Aars Alderen, men man gjorde det meget besværligt, og man indførte bl. a. en Forfuskning af den kommunale Valgret, for saa vidt som man forlangte, at Kommunalbestyrelsen skulde bestemme det med $\frac{3}{4}$ Majoritet; endvidere skulde Indenrigsministeren give sin Sanktion dertil. Denne Besværliggørelse har Lovforslaget taget Sigte paa at ophæve, og dette kan ganske tiltrædes af Udvalgets Flertal, saa meget mere som det viser sig, at det i Virkeligheden er et meget ringe Antal, der benytter sig af denne Adgang. Blandt det sidste Aars tilkommende Aldersrentenydere, ca. 15 000, er der i Virkeligheden kun godt 300, hvem der er indrømmet Aldersrente efter § 1, 1ste Stykke, 2det Punktum, og disse 300 er i det væsentligste udslidte Kvinder, som har naaet de 60 Aar, og som saa ikke kan mere. Som Følge heraf stiller Udvalget ikke Ændringsforslag til denne Paragraf.

Ligeledes kan Udvalgets Flertal tiltræde, at Storkøbenhavn behandles som een Kommune, saaledes at Understøttelserne bliver ensartet indenfor dette Omraade. Dette opnaas ved, at man sætter Byerne Taarnby, Gladsaxe og Lyngby-Taarbæk i samme Skala som København, Frederiksberg og Gentofte. Udgiften hertil anslaaes til

at blive ca. 80 000 Kr. i alt, fordelt med 15 000—20 000 Kr. paa Taarnby, 15 000—20 000 Kr. paa Gladsaxe og 35 000—40 000 Kr. paa Lyngby-Taarbæk; herfra gaar saa Statsrefusionen. Heller ikke har Udvalgets Flertal noget imod, at de store Byer Odense, Aarhus og Aalborg løftes op i samme Klasse. Det vil betyde en Merudgift af 250 000, 275 000 og 175 000 Kr. Alt i alt vil Ændringen af Hovedet til Skala 1 komme til at betyde en Merudgift af $\frac{3}{4}$ Mill. Kr.

Derimod anser Udvalgets Flertal ikke den foreslaaede ny Form for Hovedet til Skala 2 for heldig. Det hedder nu i Lovforslaget: „I de øvrige Købstæder og Marstal samt Landkommuner med bymæssig Bebyggelse, og som ved sidste almindelige Folketælling havde mindst 2 000 Indbyggere“. Det vil sige, at Lovforslaget søger at komme bort fra den uheldige Bestemmelse, der er i Aldersrenteloven, at der skal være 2 000 Indbyggere i den bymæssigt bebyggede Del af Kommunen. Det har vist sig at være en ret uheldig Bestemmelse, idet der findes ikke saa faa af den Slags store bymæssige Bebyggelser, uden at de naar op til dette Tal af 2 000, men som alligevel har samme Levestandard som de, der ligger over. Den Ændring, som Lovforslaget foreslaar, og hvorved man ønsker at komme bort fra denne Bestemmelse, gaar ud paa, at Kommunen blot skal have en anselig Størrelse, idet der ikke mere skal være 2 000 Indbyggere i den bymæssigt bebyggede Del, men kun 2 000 i Kommunen, for at man kan være sikker paa, at det er en nogenlunde stor Kommune. Udvalget har imidlertid foretaget visse Undersøgelser, og derved har det vist sig, at man vel ved at indføre Forslagets Hoved til Skala 2 opnaar mere Retfærdighed og Lighed i Livsvilkaarene for de gamle, altsaa kommer Retfærdigheden nærmere — og det var jo det, Forslaget tilsigtede —, men paa den anden Side bringes der ogsaa nogen Ulighed ind. En Landkommune, der har 2 000 Indbyggere, kan have saa mange smaa bymæssigt bebyggede Dele, at Levestandarden i disse Smaadele i Virkeligheden omtrentlig bliver den samme, som hvis det var rent Land, og det har man i Udvalget fundet vilde være ret uheldigt. Men paa den anden Side har Udvalgets Flertal villet redde de bymæssigt bebyggede Dele af en Landkom-